

[Aage Fogh.]

andre Erhverv — det har jeg tværtimod Gang paa Gang gjort mig til Talsmand for, og det vil jeg ogsaa gøre i Fremtiden —, men det er efter mit Skøn ikke ligegyldigt, paa hvilken Maade det sker, og jeg ser en betydelig Fare i, at det sker paa den Maade, som det her foreslaas af Venstrepatriet. Som Forholdene ligger i Dag, hvor Smørret noteres til 1 Kr. 85 Øre og Kraftfoder til 18—19 Øre, vil Venstres Forslag, hvis disse Priser holdes Aaret igennem, betyde, at der fra det offentliges Side skal skaffes mindst 110 Mill. Kr. i direkte Tilskud til Smørproduktionen. Nu antager jeg, at Smørprisen ikke holder sig dernede, men jeg ved dog, at blot for 3 Aar siden havde vi en Smørpris helt nede paa 1 Kr. 70 Øre. Hvad angaar Kraftfoderforbruget, kan der maaske i og for sig være noget tiltalende i at sætte Prisen i Forbindelse med det Tilskud, Landbruget skal have, men jeg synes dog, det er lidt betænkeligt, at man gør det i en Periode som denne, hvor der praktisk talt ikke benyttes Kraftfoder i den daglige Produktion. Det, der benyttes af Kraftfoder i denne Maaned, efter at Køerne er kommet ud paa de friske Græsgange, er i hvert Fald meget, meget lidt, men ikke desto mindre skal der alene paa den Konto i Løbet af et Aar skaffes godt og vel 30 Mill. Kr., altsaa i Løbet af en Uge godt ½ Mill. Kr., i direkte Tilskud, idet Kraftfoder koster 18 Øre pr. kg til Trods for, at der ikke købes noget af det. Det er en Ordning, som giver nogle Penge, men som jeg ikke kan indrømme der er nogen Rimelighed i at gennemføre.

Jeg har prøvet paa at efterregne, hvordan Venstres Forslag vil virke i Praksis med varierende Priser paa Mælk og varierende Priser paa Kraftfoder, og jeg er kommet til det Resultat, at Forslaget vil have den Virkning, at Samfundet fremtidig i hvert Fald overtager over 66, antagelig omkring ved 70 pCt. af den Risiko, der ligger i modsat svingende Priser paa Mælk og Kraftfoder. Naar man nu ved, at stigende Produktion i høj Grad er medvirkende til faldende Priser, saa har jeg den Opfattelse, at produktionsmæssigt vil det være uhyre farligt at lægge Forholdene saadan til Rette, at Samfundet paatager sig 70 pCt. af Risikoen ved Fald i Noteringen paa Smør og i Prisstigning paa Kraftfoder, medens de, der skulde være direkte interesserede deri, Landmændene, de, for hvis Forhold det har Betydning, om der produceres mere eller mindre, og som har hele Indflydelsen herpaa, har frie Hænder. Jeg

siger det ikke, fordi jeg er af den Opfattelse, at Landbruget ikke skulde have denne Støtte, men fordi jeg er fuldkommen overbevist om, at det er den mest urigtige Maade, man kan gennemføre det paa, for naar vi skal ind i disse Foranstaltninger, maa det ske saaledes, at de, der staaer for Produktionen, de, der kan bestemme, om de vil producere lidt eller meget, maa være interesserede i, om Priserne falder, saaledes at de maa indrette deres Produktion derefter baade med Hensyn til Mængden og Spredningen ud over Aaret. Derfor maa jeg paa det kraftigste anbefale, at man undlader at stemme for de Ændringsforslag, som Venstrepatriet her har stillet, men jeg siger det altsaa ikke, fordi vi mener, at Landbruget ikke skal have Arbejdsvilkaar som andre Erhverv, men fordi vi mener, de skal skaffes paa anden Maade.

Interessant er det at konstatere ved Slutningen af denne Samling, at nu møder Venstrepatriet med et Forslag, der vel nok er den mest udprægede Planøkonomi, bortset fra, at Produktionen er fri. Man paa-lægger Samfundet en Garanti for over de 70 pCt. af Risikoen for Produktionen, men Samfundets Ret til samtidig at begrænse Produktionen er der ingen Tale om, og der tales heller ikke om, hvordan Pengene skal skaffes til Veje. I Erindring om den Stilling, man fra Partiets Side har indtaget tidligere, bare for faa Dage siden, da der skulde skaffes Dækning for andre Udgifter, vil jeg være noget betænkelig ogsaa i økonomisk Henseende, indtil jeg har hørt af det ærede Medlem, paa hvilken Maade man kunde tænke sig at dække de Udgifter, der fremkommer.

Jeg regner med, at Samlingen snart er Slut, og jeg vil derfor sige til det ærede Medlem Hr. Kyed, at naar det ærede Medlem saa kraftigt gjorde opmærksom paa, at det var Regeringens Skyld, at Landbruget havde de Vilkaar, det arbejder under i Dag, saa er denne Paastand nøjagtigt det modsatte af det, der er Sandheden. Det ærede Medlem Hr. Kyed ved saa vel som andre, at hvis man havde gennemført de Forslag, der Tid efter anden har været forelagt Rigsdagen, saa vilde i hvert Fald det Antal Millioner, som man regner med i Forslaget, her 60 Mill. Kr., være tilført det danske Landbrug og med det Resultat, at Forrentningsprocenten havde været nogenlunde paa den Højde, man kunde ønske, hvorved Landbruget fra 1934 og indtil Dato kunde have faaet Arbejdsløn ligesom andre Erhverv. Forleden Aften, da vi diskuterede dette, sluttede man fra Venstres Side med at sige,